

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej spoločnosťou F., so sídlom v B., IČO: X., v mene ktorej koná doc. JUDr. B., PhD., advokát a konateľ, proti povinnej **Z.**, bývajúcej v B., zastúpenú opatrovníčkou Mgr. A., zamestnankyňou Okresného súdu Skalica, **o vymoženie 775,27 Eur s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 1 Er 756/2011, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 20. februára 2014 sp. zn. 10 CoE 334/2013, takto

r o z h o d o l :

Odvolacie konanie **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

P povinnej náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Skalica uznesením z 12. januára 2012, č.k. 1 Er 756/2011-20, vylúčil súdneho exekútora JUDr. R. z vykonávania exekúcie. V odôvodnení poukázal na jeho podanie z 22. septembra 2011, v ktorom súdny exekútor oznámil, že pred začiatkom exekučnej činnosti bol zamestnancom oprávnenej. Exekučný súd preto dospel k záveru, že boli dané dôvody pre jeho vylúčenie v zmysle § 30 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (Exekučný poriadok).

Uznesením zo 6. februára 2013, č.k. 1 Er 756/2011-41, Okresný súd Skalica exekúciu vedenú na základe rozhodcovského rozsudku vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju (§ 57 ods. 1 písm. g/ Exekučného poriadku). Poukázal na ustanovenie § 30 ods. 11 Exekučného poriadku, v zmysle ktorého ak súd vylúči exekútora z vykonávania exekúcie, v exekúcii pokračuje ten exekútor, ktorého navrhne oprávnený a ktorého vykonaním tejto exekúcie poverí súd. Ak však oprávnený podľa neho ani po výzve súdu nenavrhne nového exekútora, ktorý má exekúciu vykonať, nemožno v exekučnom konaní pokračovať a v takom prípade musí exekučný súd exekúciu zastaviť. O trovách exekúcie súd rozhodol podľa § 203 ods. 1 Exekučného poriadku tak, že oprávnenú zaviazal na náhradu trov exekúcie súdnemu exekútorovi vo výške 36 Eur.

Uvedené uznesenie napadla oprávnená odvolaním; navrhla tiež prerušiť konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.

Krajský súd v Trnave uznesením z 20. februára 2014, sp. zn. 10 CoE 334/2013, návrhy oprávnenej na prerušenie konania zamietol a napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne (§ 219 ods. 1 a 2 O.s.p.). Zamietnutie návrhu na prerušenie konania odôvodnil tým, že nie sú dané predpoklady pre takýto postup. Na odôvodnenie potvrdzujúceho výroku uviedol, že po právoplatnosti rozhodnutia o vylúčení súdneho exekútora exekučný súd oprávnenú vyzval, aby v lehote 15 dní označila nového súdneho exekútora, ktorý by mal v zmysle ustanovenia § 30 ods. 11 Exekučného poriadku pokračovať vo vykonávaní exekúcie. Oprávnená na výzvu súdu reagovala listom zo 16. decembra 2011, v ktorom oznámila, že nevidí dôvod na zmenu súdneho exekútora, a tento nedostatok, pre ktorý nebolo možné v exekúcii pokračovať, neodstránila. Vzhľadom na uvedené podľa odvolacieho súdu exekučný súd rozhodol vecne správne, pokiaľ exekúciu vyhlásil za neprípustnú a zastavil ju.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu vo výroku, v ktorom bol zamietnutý jej návrh na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p., napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie (v potvrdzujúcom výroku) napadla aj dovolaním, v ktorom uviedla, že súdy rozhodli nad rámec zverenej právomoci (§ 237 písm. a/ O.s.p.), konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), nepodal sa návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný (§ 237 písm. e/ O.s.p.), bola jej odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), súdy sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne

rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie a že napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Pre prípad, že v konaní vystupoval na strane povinnej vedľajší účastník - občianske združenie na ochranu práv spotrebiteľov, oprávnená namietala aj vadu podľa § 237 písm. b/ O.s.p., teda nedostatok spôsobilosti vedľajšieho účastníka byť účastníkom konania, a žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. a Súdnemu dvoru predložiť prejudiciálne otázky, ktoré bližšie špecifikovala v podanom dovolaní.

Povinná sa k odvolaniu ani k dovolaniu nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 105/2014, 3 CoE 61/2014, 3 ECdo 235/2014, 3 CoE 142/2014, 3 ECdo 195/2014, 3 CoE 116/2014, 3 ECdo 188/2013, 3 CoE 82/2013, 3 ECdo 228/2013, 3 CoE 80/2013, 3 ECdo 238/2013, 3 CoE 109/2013, 3 ECdo 173/2013, 3 CoE 39/2013, 3 ECdo 167/2013, 4 Cdo 34/2013, 2 ECdo 148/2013, 4 Cdo 56/2013, 5 ECdo 210/2013, 5 CoE 64/2013, 6 ECdo 210/2013, 6 CoE 85/2013, 7 ECdo 30/2013, 7 ECdo 266/2014, 8 ECdo 205/2014, 8 ECdo 179/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne v zmysle § 243b ods. 7 O.s.p.

Nad rámec dovolacej argumentácie oprávnenej k namietanej vade odňatia možnosti oprávnenej konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.) dovolací súd uvádza, že v zmysle § 30 ods. 11 Exekučného poriadku je len na oprávnenej, aby v prípade vylúčenia súdneho

exekútora z vykonávania exekúcie exekučnému súdu navrhla iného exekútora. Pokiaľ je oprávnená z tohto hľadiska pasívna, teda že napriek výzve súdu nenavrhne a neoznačí inú osobu tak, ako to bolo v prejednávanej veci, exekučný súd nemá možnosť preklenúť tento nedostatok procesnej aktivity účastníka exekučného konania, pretože bez návrhu oprávnenej nemôže súdneho exekútora, ktorý bude pokračovať v exekúcii, ustanoviť. Takáto procesná pasivita oprávnenej vedie v danej procesnej situácii len k zastaveniu exekučného konania. Postup súdov nižšieho stupňa bol preto v danom prípade v súlade so zákonom a oprávnenej nemohla byť takýmto postupom odňatá možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.).

Dovolacím dôvodom podľa § 237 písm. b/ O.s.p. spočívajúcom v nedostatku spôsobilosti vedľajšieho účastníka byť účastníkom exekučného konania, sa dovolací súd nezaoberal, nakoľko v konaní vedľajší účastník nevystupoval.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p., § 142 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 23. apríla 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová